

Samling af Afgørelser

RETTE FOR EU-PERSONALESAGERS KENDELSE
(Tredje Afdeling)
4. maj 2016

Sag F-131/11

Peter Dun
mod
Europa-Kommissionen

»Personalesag — midlertidigt ansatte — pensioner — artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten — pensionsrettigheder, der er erhvervet før indtrædelsen i Unionens tjeneste, i henhold til en national pensionsordning — overførsel til Unionens pensionsordning — ansættelsesmyndighedens forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår ikke umiddelbart accepteret af den berørte — nyt forslag om godskrivning baseret på nye almindelige gennemførelsesbestemmelser — begrebet bebyrdende retsakt — åbenbart afvisningsgrundlag — procesreglementets artikel 83«

Angående: Søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, der finder anvendelse på Euratomtraktaten i henhold til denne traktats artikel 106A, hvorunder Peter Dun i det væsentlige har nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens ansættelsesmyndigheds afgørelse af 15. juni 2011, hvorved denne myndighed i henhold til Den Europæiske Unions pensionsordning endeligt fastsatte de pensionsrettigheder, som han havde erhvervet før hans tiltrædelse af tjenesten ved Unionen.

Udfald: Sagen afvises. Peter Dun bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemandssager — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb — forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår med henblik på overførsel af pensionsrettigheder, optjent inden indtræden i Unionens tjeneste, til Unionens pensionsordning — ikke omfattet — afgørelse om anerkendelse af pensionsgivende tjenesteår vedtaget efter overførslen af den kapital, der repræsenterer de optjente pensionsrettigheder — omfattet
(Art. 270 TEUF; tjenstemandsvedtægten, art. 91, stk. 1; bilag VIII, art. 11, stk. 2)

2. Tjenestemandssager — søgsmål rettet mod afgørelsen om afslag på klagen — formaliteten — pligt til at tage stilling til de påstande, der er rettet mod afgørelsen om afslag på klagen — påstande, som ikke har et selvstændigt indhold, eller afgørelse, som er rent bekræftende — foreligger ikke
(Tjenstemandsvedtægten, art. 90 og 91)

1. I forbindelse med den procedure til overførsel af pensionsrettigheder, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, er det den afgørelse, som er vedtaget alt efter omstændighederne af ansættelsesmyndigheden eller af kontraktindgåelsesmyndigheden, når overførslen af den kapital, der

repræsenterer de pensionsrettigheder, som den pågældende har erhvervet før hans tiltrædelse af tjenesten ved Unionen, rent faktisk er gennemført, som udgør den bebyrdende retsakt, som kan være genstand for et søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF og vedtægtens artikel 91, stk. 1. Til gengæld udgør et forslag om godskrivning af pensionsrettigheder, uanset om det er accepteret af den pågældende, ikke en bebyrdende retsakt, der kan være genstand for et søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF og vedtægtens artikel 91, stk. 1.

En godskrivning af pensionsgivende tjenesteår kan nemlig kun anerkendes, når tjenestemanden giver sit samtykke til at fortsætte proceduren til overførsel, til Unionens pensionsordning, af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som den pågældende har erhvervet i den pågældende eksterne pensionskasse, et samtykke, som sker på grundlag af det forslag om godskrivning af de pensionsgivende tjenesteår, som fremsættes af ansættelsesmyndigheden eller af kontraktindgåelsesmyndigheden, på grundlag af den foreløbige størrelse af den kapital, som meddeles af den pågældende nationale pensionskasse.

I denne forbindelse forpligter den pågældende institution sig på tidspunktet for forslaget om godskrivning af pensionsrettigheder blot til at anvende artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og de almindelige gennemførelsesbestemmelser korrekt på den pågældendes situation. Denne forpligtelse for institutionen følger direkte af de pågældende vedtægtsbestemmelser, også selv om der ikke foreligger en udtrykkelig forpligtelse fra institutionens side.

Således følger der af en sådan forpligtelse, som udtrykkes i et forslag om godskrivning, hverken en ny forpligtelse, som påhviler den pågældende institution, eller, som en konsekvens heraf, en ændring af den pågældendes retlige situation, bl.a. fordi den institution, der er ophavsmand til forslaget, ikke, selv når den pågældende har givet samtykke til overførslen, har en tilsvarende pligt til, når der er sket overførsel af den kapital, der er meddelt af den nationale pensionskasse, automatisk at indrømme den pågældende det antal pensionsgivende tjenesteår, der er anført i det oprindelige forslag, henset til hvilket tjenestemanden bekræftede sit ønske om at overføre den nævnte kapital til Unionens pensionsordning.

(jf. præmis 31-35)

Henvisning til:

Den Europæiske Unions Ret: domme af 13. oktober 2015, Kommissionen mod Verile og Gjergji, T-104/14 P, EU:T:2015:776, præmis 50, 52, 53 og 74, Kommissionen mod Cocchi og Falcione, T-103/13 P, EU:T:2015:777, præmis 66, og Teughels mod Kommissionen, T-131/14 P, EU:T:2015:778, præmis 37, 46, 48, 49, 58 og 70

2. I overensstemmelse med princippet om procesøkonomi kan Unionens retsinstanser fastslå, at der ikke er grundlag for at tage særskilt stilling til de påstande, der er rettet mod afgørelsen om afslag på klagen, når det kan konstateres, at disse påstande ikke har et selvstændigt indhold, og de reelt er sammenfaldende med de påstande, der er rettet mod den afgørelse, der har været genstand for klagen. Dette kan bl.a. være tilfældet, når det fastslås, at afgørelsen om afslag på klagen blot bekræfter den retsakt, der er genstand for klagen, og når denne retsakt desuden ikke udgør en bebyrdende retsakt som omhandlet i vedtægtens artikel 90.

(jf. præmis 38)

Henvisning til:

Den Europæiske Unions Ret: dom af 21. september 2011, Adjemian m.fl. mod Kommissionen, T-325/09 P, EU:T:2011:506, præmis 33

Personaleretten: dom af 19. november 2014, EH mod Kommissionen, F-42/14, EU:F:2014:250, præmis 85